

اسکیزوفرنی دوران کودکی (Childhood schizophrenia) یک اختلال روانی نا شایع اما شدید است که در آن کودکان و نوجوانان واقعیت را به طور غیرعادی تفسیر می کنند. اسکیزوفرنی شامل طیفی از مشکلات در تفکر (شناختی)، رفتار یا احساسات است. ممکن است منجر به ترکیبی از توهم، هذیان، و رفتار بسیار بی نظم شود که توانایی عملکرد کودک را مختل می کند.

اسکیزوفرنی دوران کودکی اساساً همان اسکیزوفرنی در بزرگسالان است، اما در اوایل زندگی - عموماً در سال های نوجوانی - شروع می شود و تأثیر عمیقی بر رفتار و رشد کودک دارد.

اسکیزوفرنی یک بیماری مزمن است که نیاز به درمان مادام العمر دارد. شناسایی و شروع درمان به موقع اسکیزوفرنی دوران کودکی ممکن است به طور قابل توجهی وضعیت کودک را بهبود بخشد.

این مقاله توسط همکاران ما در بخش خونگیری کودکان در منزل آزمایشگاه نیکو تهیه شده است.

چه کسانی در معرض خطر اسکیزوفرنی دوران کودکی قرار دارند؟

هر کودکی ممکن است به اسکیزوفرنی اولیه مبتلا شود. برخی از عوامل خطر احتمال ابتلای کودک به این بیماری را افزایش می دهند. این خطرات عبارتند از:

- ساختار مغز: برخی افراد ارتباطات بسیار کم یا بسیار زیادی بین نورون ها (سلول های مغز) ایجاد می کنند.
- سابقه خانوادگی اسکیزوفرنی یا سایر اختلالات شخصیتی
- سن پدر بیشتر از ۳۰ سال در زمان لقاح
- عوامل خطر ژنتیکی: برخی از افراد تغییراتی در ژن های خود دارند. این تغییرات می تواند ارثی باشد (از طریق خانواده ها منتقل شود) یا خود به خود اتفاق بیفتد.
- انتقال دهنده های عصبی که به درستی کار نمی کنند یا اصلاً کار نمی کنند. انتقال دهنده های عصبی مواد شیمیایی آزاد شده توسط نورون ها هستند که به کنترل سیستم ها و فرآیندهای بدن کمک می کنند. در اسکیزوفرنی، انتقال دهنده های عصبی دوپامین یا سروتونین ممکن است به درستی کار نکنند.

چه عواملی باعث اسکیزوفرنی دوران کودکی می شود؟

علل دقیق اسکیزوفرنی دوران کودکی ناشناخته است. اسکیزوفرنی تمایل به ارثی بودن دارد (در خانواده ها مشاهده می شود). محققان همچنین برخی عوامل دیگر را یافته اند که ممکن است در ایجاد اسکیزوفرنی نقش داشته باشد، از جمله:

- عوارض حین زایمان
- سوء تغذیه مادر
- مادر در دوران بارداری در معرض ویروس های خاصی قرار می گیرد

علائم اسکیزوفرنی چیست؟

اسکیزوفرنی شامل طیفی از مشکلات در تفکر، رفتار یا احساسات است. علائم و نشانه ها ممکن است متفاوت باشد، اما معمولاً شامل هذیان، توهم یا گفتار نامنظم است و منعکس کننده یک اختلال در توانایی عملکرد است. در اکثر افراد مبتلا به اسکیزوفرنی، علائم معمولاً در اواسط تا اواخر دهه ۲۰ شروع می شود، اگرچه ممکن است دیرتر و تا اواسط دهه ۳۰ شروع شود. اسکیزوفرنی زمانی که قبل از سن ۱۸ سالگی شروع شود، شروع زودرس در نظر گرفته می شود. شروع اسکیزوفرنی در کودکان کمتر از ۱۳ سال بسیار نادر است.

علائم می توانند در طول زمان از نظر نوع و شدت متفاوت باشند. برخی از علائم ممکن است همیشه وجود داشته باشد. تشخیص اسکیزوفرنی در مراحل اولیه دشوار است.

علائم و نشانه های اولیه:

علائم و نشانه های اسکیزوفرنی در کودکان و نوجوانان مشابه بزرگسالان است، اما تشخیص این بیماری در این گروه سنی دشوارتر است.

علائم و نشانه های اولیه ممکن است شامل مشکلات تفکر، رفتار و احساسات باشد.

مشکلات تفکر:

- مشکلات تفکر و استدلال
- ایده ها یا سخنرانی های عجیب و غریب
- ترکیب رویاها با واقعیت

مشکلات رفتار - اخلاق:

- کناره گیری از دوستان و خانواده
- مشکلات خواب
- فقدان انگیزه - برای مثال، به عنوان کاهش عملکرد در مدرسه نشان داده می شود
- برآورده نکردن انتظارات روزانه، مانند حمام کردن یا لباس پوشیدن
- رفتار عجیب و غریب
- رفتار یا تحریک خشن یا پرخاشگرانه
- استفاده تفریحی از مواد مخدر یا نیکوتین

مشکلات احساسات:

- تحریک پذیری یا خلق افسرده
- فقدان احساسات، یا احساسات نامناسب برای موقعیتهای خاص
- اضطراب ها و ترس های عجیب
- سوء ظن بیش از حد به دیگران

علائم و نشانه های دیررس:

با افزایش سن کودکان مبتلا به اسکیزوفرنی، علائم و نشانه های معمولی این اختلال ظاهر می شود. علائم و نشانه ها ممکن است شامل موارد زیر باشد:

توهمات: باورهای نادرستی هستند که بر اساس واقعیت نیستند. به عنوان مثال، شما فکر می کنید که مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید. یا این که حرکات یا نظرات خاصی به سمت شما باشد. یا اینکه توانایی یا شهرت استثنایی دارید؛ اینکه شخص دیگری عاشق شماست؛ یا اینکه یک فاجعه بزرگ در شرف وقوع است. هذیان در اکثر افراد مبتلا به اسکیزوفرنی رخ می دهد.

توهمات اینها معمولاً شامل دیدن یا شنیدن چیزهایی هستند که وجود ندارند. با این حال، برای فرد مبتلا به اسکیزوفرنی، توهمات قدرت و تأثیر کامل یک تجربه عادی را دارند. توهم می تواند در هر یک از حواس باشد، اما شنیدن صداها شایع ترین توهم است.

تفکر بی نظم: تفکر آشفته از گفتار نامنظم استنتاج می شود. ارتباط مؤثر ممکن است مختل شود و پاسخ به سوالات ممکن است تا حدی یا کاملاً نامرتب باشد. به ندرت، گفتار ممکن است شامل کنار هم قرار دادن کلمات بی معنی باشد که قابل درک نیستند، که گاهی اوقات به عنوان سالاد کلمه شناخته می شود.

رفتار حرکتی بسیار نامنظم یا غیرطبیعی: این نشانه ممکن است به طرق مختلفی نشان داده شود، از حماقت کودکان تا آشفتگی غیرقابل پیش بینی. رفتار بر روی یک هدف متمرکز نیست، که انجام وظایف را دشوار می کند. رفتار می تواند شامل مقاومت در برابر دستورالعمل ها، وضعیت نامناسب یا عجیب و غریب، عدم پاسخ کامل یا حرکت بی فایده و بیش از حد باشد.

علائم منفی به کاهش یا عدم توانایی برای عملکرد طبیعی اشاره دارد. به عنوان مثال، فرد ممکن است بهداشت شخصی را نادیده بگیرد یا به نظر بی احساس باشد - تماس چشمی برقرار نمی کند، حالات صورت را تغییر نمی دهد، یکنواخت صحبت می کند یا حرکات دست یا سر را که معمولاً هنگام صحبت کردن اتفاق می افتد اضافه نمی کند. همچنین ممکن است فرد از افراد و فعالیت ها دوری کند یا توانایی تجربه لذت را نداشته باشد.

در مقایسه با علائم اسکیزوفرنی در بزرگسالان، کودکان و نوجوانان ممکن است:

- کمتر دچار توهم می شوند
- احتمال توهمات بصری بیشتر است

اسکیزوفرنی دوران کودکی چگونه تشخیص داده می شود؟

تشخیص اسکیزوفرنی در کودکان دشوار است. بسیاری از کودکان سالم و غیر روان پریشان توهم یا هذیان دارند. به عنوان مثال، یک کودک خردسال ممکن است با یک دوست خیالی صحبت کند.

همچنین، سایر بیماری های روانپزشکی می توانند علائمی ایجاد کنند که ممکن است با اسکیزوفرنی اشتباه گرفته شود. این شرایط شامل اختلال کمبود توجه بیش فعالی (ADHD)، اختلال افسردگی، اختلال دوقطبی و اختلال اسکیزوافکتیو است.

هیچ آزمایشی نمی تواند تشخیص دهد که آیا کودک اسکیزوفرنی دارد یا خیر. برای تشخیص، پزشک باید سایر بیماری ها یا شرایط را رد کند و سایر بیماری های روانپزشکی، اختلالات رشدی یا مسمومیت دارویی را در نظر بگیرد.

پزشکان اسکیزوفرنی دوران کودکی را با ترکیبی از تست های ذهنی و جسمی تشخیص می دهند. برای بررسی علل فیزیکی، پزشک ممکن است از موارد زیر استفاده کند:

تصویربرداری (MRI): این آزمایش با استفاده از امواج رادیویی و میدان های مغناطیسی قوی به پزشکان کمک می کند تا ببینند که آیا ناهنجاری در مغز وجود دارد یا خیر.

توموگرافی گسیل پوزیترون (PET) و توموگرافی کامپیوتری با انتشار تک فوتون (SPECT): یک ماده شیمیایی رادیواکتیو به نام ردیاب به جریان خون تزریق می شود تا به پزشک اجازه دهد جریان خون را در مغز ببیند.

اسکیزوفرنی دوران کودکی چگونه درمان می شود؟

درمان اسکیزوفرنی اولیه به نوع و شدت علائم بستگی دارد. درمان معمولاً شامل حمایت و آموزش بیمار و خانواده است. بسته به سن کودک، پزشک ممکن است داروهای ضد روان پریشی را برای کمک به کنترل علائم تجویز کند.

علاوه بر داروها، پزشکان اغلب آموزش مهارت های اجتماعی و مشاوره را به کودک و خانواده توصیه می کنند. درمان فردی مداوم به کودکان مبتلا به اسکیزوفرنی کمک می کند تا مهارت های مقابله ای را بیاموزند. این حمایت می تواند به آنها کمک کند تا روابط خود را حفظ کنند و در مدرسه عملکرد خوبی داشته باشند.

چه عوارضی با اسکیزوفرنی دوران کودکی همراه است؟

اسکیزوفرنی دوران کودکی ممکن است در طول زندگی کودک مشکلاتی ایجاد کند و بر یادگیری، حافظه، روابط و بهره وری تأثیر بگذارد.

هیچ درمانی برای اسکیزوفرنی وجود ندارد. این کودکان حتی در بزرگسالی نیز علائم مختلفی از این بیماری را خواهند داشت. آنها به درمان مداوم نیاز دارند تا به آنها کمک کند زندگی ایمن و سازنده داشته باشند.

منابع:

<https://my.clevelandclinic.org>

[/https://childrensnational.org](https://childrensnational.org)

<https://www.mayoclinic.org/diseases-conditions/childhood-schizophrenia/symptoms-causes/syc-20354483#:~:text=Childhood%20schizophrenia%20is%20an%20uncommon,cognitive%2C%20behavior%20or%20emotions>

https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%A7%D8%AE%D8%AA%D9%84%D8%A7%D9%84_%DA%A9%D9%85%E2%80%8C%D8%AA%D9%88%D8%AC%D9%87%DB%8C_%D8%A8%DB%8C%D8%B4%E2%80%8C%D9%81%D8%B9%D8%A7%D9%84%DB%8C

آزمایشگاه پاتوبیولوژی